חוק בתי קברות צבאיים (הוראת שעה), תשל"ד-1974*

בחוק זה יהא לכל מונח המשמעות שיש לו בחוק בתי קברות צבאיים, תש"י-1950 פרשנות (להלן – החוק העיקרי), והוא כשאין כוונה אחרת משתמעת.

חוק זה חל על העברת גופות נפטרים שהובאו לקכורה כבתי־קברות צבאיים ארעיים מיום י׳ בתשרי תשל״ד (6 באוקטובר 1973) עד יום פרסומו של חוק זה.

> חילוקי דעות בדבר מקום קבורתו שי

תחולה

(א) על אף האמור בחוק העיקרי, רשאי בן־זוגו, בנו, בתו או הוריו של נפטר לבקש מהממונה, תוך חמישה עשר יום מיום פרסומו של חוק זה, שהנפטר יובא לקבורה בבית קברות שאיננו בית הקברות שקרוב זכאי לכך הודיע עליו לפי סעיף 4ב(2) לחוק העיקרי.

.6

(ב) בקשה שהוגשה לפי סעיף קטן (א) תובא להכרעת ועדה שימנה שר הבטחון (להלן – הועדה).

הועדה

הועדה תהא של שלושה; יושב ראש הועדה יהיה נציג שר הכטחון, חבר אחד יתמנה על פי המלצת הרב הצבאי הראשי והחבר השלישי יהא נציג ארגון יד לבנים; מען הועדה יהיה כמשרד הכטחון, תל־אביב.

סדרי דיון

הועדה תקבע בעצמה את סדרי הדיונים שלה ותתן לכל הנוגעים בדבר הזדמנות נאותה להביא לפניה את טענותיהם, בכתב או בעל־פה, כפי שתחליט הועדה.

בסעיף 4ב(3) לחוק העיקרי, במקום "אחד עשר חודש" קרי "תשעה חדשים". .7

הקדמת העברה

שר הבטחון ממונה על ביצוע חוק זה. .8

אין אחרי החלטת הועדה ולא כלום.

שמעון פרס שר הבטחון

יצחק רבין ראש הממשלה

אפרים קציר

[•] נתקבל בכנסת ביום כ"ר בתמוז תשל"ד (16 ביולי 1974); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1131, תשל"ד,

¹ ס״ח תש״י, עמ׳ 258; תשכ״ט, עמ׳ 188.